TYGODNIK KOŚCIELNY

PARAFJI ŚW. TRÓJCY

Wychodzi na każdą niedzielę.
Opłata 10 groszy za egzemplarz do puszki roznosiciela. —
Za zezwoleniem Władzy Duchownej.

Redakcja i Administracja:
Kancelarja przy Kościele św. Trójcy.
Telefon nr. 1075.
Redakcja:
Ks. prob. Mieczysław Skonieczny
w Bydgoszczy.

Rocznik IV | Bydgoszcz, dnia 22 stycznia 1933 | Numer 4

Jubileusz odkupienia.

Swoje przemówienie, wygłoszone w wigilję uroczystości Bożego Narodzenia, Ojciec św. niejako ukoronował zapowiedzeniem na rok 1933 obchodów jubileuszowych 1900-lecia Boskiego Dzieła Odkupienia, t. j. końcowej działalności, męki, śmierci, zmartwychwstania i wniebowstąpienia Pana naszego Jezusa Chrystusa. Jubileusz ma trwać od 2 kwietnia (niedzieli Męki Pańskiej, zwanej niedzielą „czarną“) 1933 roku do 2 kwietnia (poniedziałku wielkanocnego 1934 roku.

Jak wiadomo, historja nie ustaliła nam całkiem pewnie, w którym roku Chrystus się narodził; i tak samo nie jest z całą pewnością wiadomem, czy rok 33 naszej rachuby czasu to był ściśle rokiem ostatnim widzialnego pobytu Zbawiciela na ziemi. Niedokładność ta tłómaczy się tem, że dawniej inaczej cza sliczono np. od założenia Rzymu, od wstąpienia na tron cesarza i t. d., a dopiero w szóstym wieku po narodzeniu Chrystusa zakonnik imieniem Dionizy Mały (Exguus) w Rzymie zapoczątkował rachowanie czasu od narodzenia Zbawiciela. Przy przerachowaniu lat z rachuby pogańskiej na chrześcijańską popełnił on omyłkę o kilka lat, bo napisał, że Chrystus narodził się w roku 753 od założenia Rzymu, a tymczasem najprawdopodobniej to był rok 749 lub 750. Możliwe więc, że rok pierwszy naszej rachuby czasu — to był już rok czwarty a może nawet dalszy po narodzeniu Jezusa Chrystusa, a więc obecnie byłby już właściwie rok nie 1933 ale 1937 lub nawet dalszy od narodzenia Zbawiciela.

Praktycznie jednak powyższe nieścisłości w rachubie czasu nie mają żadnego znaczenia. To nam jest w tej chwili obojętnem, czy historja da sobie radę z dokładnem obrachowaniem powyższej daty czy też już tak zostanie jak jest. Nam zupełnie wystarcza to, że prawie już tysiąc trzysta lat świat chrześcijański rachuje czas tym sposobem co i my i że według tej rachuby teraz jest rok 1933, to znaczy, że jest 1900-tna rocznica Krzyża Chrystsusowego i Jego zwycięstwa nad piekłem i szatanem!

Bogu należy dziękować, że rządzącego miłościwie z Jego woli Kościołem Papieża Piusa XI. natchnął myślą uczczenie specjalnym jubileuszem tej wielkiej rocznicy Zbawienia! Nie masz bowiem większych i droższych rocznic i pamiątek jak dotyczące bezpośrednio samego Zbawiciela, Boga-Człowieka, Jezpusa Chrystusa.

To też jest rzeczą zupełnie zrozumiałą, że ogłoszenie jubileuszu tego wywarło wielkie wrażenie i już się odbiło echem w całym świecie chrześcijańskim.

Chociaż więc odnośny program nie jest narazie ogłoszony, my już dziś — już od zaraz — winniśmy się skrzętnie sposobić do tego Jubileuszu Odkupienia, by tę rocznicę jak najgodniej uczcić i jak najwięcej korzyści duchowej zaczerpnąć z nieq tak dla bliźnich jak i dla siebie, dla sprawy katolickiej u nas.

Nie o szum bowiem samych zewnętrznych efektów chodzi i nie o same uroczystości, choć te są niezbędne i z radością w całym Kościele będą obchodzone, ale przedewszystkiem chodzi o jubileusz dla dusz i serc, aby on pozostawił w nich zbawienne skutki łask i błogosławieństwa Bożego.

Jakże bowiem godniej uczcić Chrystusa w Jego rocznicę, jeśli nie — i to jedynie — przez coraz lepsze pełnienie zasad Jego nauki?! — „Nie ten Mnie miłuje, kto Mnie mówi jeno Panie, Panie, ale ten, kto chowa przykazania“ — to Jego słowa...

Dlatego też ten rok jubileuszowy powinien być w pierwszym rzędzie jak najowocniejszy na niwie Akcji Katolickiej. To bowiem niewątpliwie jest wolą Boga i niewątpliwie to jest w intencji Ojca św., który słusznie zwanym bywa Papieżem Akcji Katolickiej. Jego Świątobliwość wyraźnie to zresztą powiedział — a komuż trzeba tłómaczyć, że obok Misyj, sprawa Akcji Katolickiej zawsze leży na sercu Ojcu św.?

I jeszcze na jedną rzecz trzeba tu zważy — o której też wspomniał Ojciec św. i która bezwzględnie wynika z Dzieła Chrystsusowego. Odkupienia. Mianowicie ten Jubileusz winien być dla całej ludzkości, nie tylko dla chrześcijan, wielkim krokiem naprzód ku zrealizowaniu nauki Chrystusowej, ku Światłu i Prawdzie!

Daj Boże! Spraw to Chryste!

Dla wiernych Kościoła Chrystusowego ten Jubileusz to niezwykły powód radości! Wśród tego radosnego ożywienia, jakie już samo zapowiedzenie Ojca św. wzbudziło, czuje się człowiek istotnie podniesionym na duchu i wyraźniej wyczuwa prawdę słów „Myśmy Chrystsusowi, a Chrystus Boży“.

Święta Agnieszka.

(21. stycznia).

Święta Agnieszka, ta młodziutka męczennica, która mając zaledwie lat 13, poniosła śmierć męczeńską, jest wzorem dziewiczej niewinności i czystości. Gdy wpływowy Rzymianin, Symfronjusz, uderzony jej wielką urodą, starał się o jej rękę, Agnieszka nie chciała go poślubić, gdyż był poganinem. Rozwścieczony Symfronjusz kazał ją wtrącić do domu rozpusty; nie opuścił jej Pan Bóg, a piękne jej włosy wyrosły nagle tak długie, że osłoniły jej ciało jak suknię. Gdy potem została skazana na śmierć przez

spalenie, wyszła z płomieni nietknięta, dopiero cios miecza położył koniec jej młodemu niewinnemu życiu.

Symbolem św. Agnieszki jest niewinny baranek — agnus — po łacinie znaczy jagnię; stąd też Jagusia to samo co Agnieszka. W Rzymie w uroczystość św. Agnieszki, w kościele, w którym złożone są jej zwłoki, poświęcają dwa baranki, które niosą w procesji, złożone wśród kwiatów, w dwóch koszykach, ozdobionych wstążeczkami i kwiatami. Z wełny baranków tych tkają paljusze, rodzaj szerokich naszyjników, ozdobionych sześciu krzyżykami z czarnego jedwabiu, które noszą na szyi wysocy dostojnicy Kościoła w czasie wielkich uroczystości, naprzykład przy konsekracji biskupów i przy sumie pontyfikalnej.

Ponieważ dzień św. Agnieszki przypada na koniec stycznia, a zatem w czasie, w którym rolnicy przygotowują się już do upraw wiosennych, wywożą nawóz na pole, czyszczą drzewa w ogrodach, a skowronek zbliżającą się wiosnę dzwonić zaczyna, powstały przysłoiwa:

Od świętej Agnieszki sprzątają z drzew liszki,
A jeśli mróz tęgi, szczep gonty i dęgi (klepki).
Bądź o drzewie o stodole, nawozy wywóź w pole.

* * *

Święta Agnieszka zagrzeje kamyszka.

Służba Boża.

Trzecia niedziela po Trzech Królach.

Niedziele po Trzech Królach rozwijają **trzy prawdy** w swych wyjątkach ewangelicznych: 1) **rozszerzanie się nazewnątrz Królestwa Bożego,** 2) **nawoływanie do uwielbiania i adoracji Boga-Króla**, i 3) **wzywanie do miłości bliźniego.** Na tem polega Królestwo Boże na ziemi.

Gdy weźmiemy pod uwagę same ewangelje z tych sześciu niedziel po Trzech Królach, to mamy obraz dziejów Kościoła w ciągu wieków. **Pierwsza** niedziela po Trzech Królach: **Chrystus zwraca się do Żydów** (ewangelja o 12-letnim Chrystusie między uczonymi żydowskimi). **Druga** niedziela: **Chrystus wśród swych zwolenników na weselu w Kanie — to pierwsze chwile Kościoła w Palestynie** (ewangelja o cudzie w Kanie). **Trzecia** niedziela: **nawracanie pogan. Kościół powiększa się** (ewangelja o uzdrowieniu trędowatego i sługi setnika). **Czwarta** niedziela: **zewnętrzne prześladowanie Kościoła** (ewangelja o burzy na morzu). **Piąta** niedziela: **wewnętrzni wrogowie w Kościele — błędnowiercy i sekciarze** (ewangelja o kąkolu i pszenicy). **Szósta** niedziela: **rozrost Kościoła po całej ziemi** (ewangelja o nasieniu gorczycy).

Dzisiejsza ewangelja wysuwa na pierwszy plan prawdę: Grzesznicy (trędowaci) i poganie mają również należeć do królestwa mesjańskiego. Lekcja porusza sprawy czysto moralne: napomina do miłości.

Psalmy śpiewane w czasie Mszy św. dzisiejsze są pieniem uwielbienia i adoracji: „Wszyscy Aniołowie oddajcie pokłon Bogu; słyszy to Syjon i raduje się i weselą się córki judskie. Pan jest Królem, niech się raduje ziemia cała, niech się weselą wyspy mnogie (Introit). Ulekną się poganie Imienia Twego, Panie, i wszyscy królowie ziemi chwały Twojej. Albowiem Pan odbuduje Syjon i objawi się w Majestacie Swym (Gradua). **K. Ta Bor.**

Koło Przyjaciół Młodzieży urządza w dniu 23 bm., o godz. 19,30 **pierwsze plenarne zebranie** w Ognisku Parafjalnem na które zaprasza Zarząd.

Marja broni swe sługi.

Roku Pańskiego 1539 wyruszył pewien możny rycerz włoski, imieniem Wawrzyniec Fossa, na wyprawę wojenną. Po dłuższej nieobecności wrócił chwałą okryty do domu, gdzie pobożna i cnotliwa jego małżonka z tęsknotą i niecierpliwością oczekiwała powrotu ukochanego męża. Ale ciężki krzyż miał ją spotkać zaraz na wstępie. Oto uprzedzony przez złe języki do żony, jakoby mu wierności nie była dochowała, zapalał dziki wojak strasznym gniewem i żądny zemsty — z obnażoną zspadą wpadł do mieszkania żony, chcąc honor swój we krwi jej obmyć. W tem niebezipeczeństwie nie opuściła Matka Najświętsza wiernej swej sługi, która, mając szczególne nabożeństwo do boleści Marji, przed obrazem Jej w kościele OO. Serwitów często i gorąco się modliła. Kiedy bowiem rozgniewany rycerz chciał zbrodni dokonać, stanął dziewięciomiesięczny syneczek jego na nogach i zasłaniając jedną rączką matkę, a drugą chwytając za koniec szpady ojcowskiej, zawołał łgosem siluym: „Stój! Ojcze!“ co czynisz?“ Matka moja jest niewinna“. Na te słowa i na widok cudu, zmiękło serce nieustraszonego rycerza i widząc, że Niebo za małżonką jego się ujmuje, zamienił niechęć i gniew swój ku niej, na większą niż przedtem miłość i szacunek. Cudowna dziecina ochrzczoną została imieniem Wawrzyńca, jakby w duchu prorockim, że miał przez męczeńską śmierć swoją wstąpić w ślady świętego męczennika. Albowiem w kilka lat później wykradli go Żydzi i zaprowadziwszy do Marostyki, miasteczka diecezji Wincentyjskiej, z nienawiści ku wierze św. okrutnie tam zamordowali. Ciało jego przywalone kamieniami, wskazał Pan Bóg pobożnym ludziom przez cudowne światło, jakie się nad grobem jego unosiło. Przeniesione do kościoła OO. Bernardynów, zostało tam przechowane i po dziś dzień jest tam w wielkiej czci u pobożnego ludu.

List ks. Wieczorka z Dalekiego Wschodu.

(Dokończenie).

Rzecz naturalna, wśród takiej pstrokacizny wierzeń, idea o prawdziwym Bogu jest bardzo blada, jeśli nie zupełnie zatarta, zagubiona. Wszystkie akty kultu odnoszą się do czczych bożków, — szatan triumfuje: Doprawdy, politowania godny to stan, w jaki popadli w ciągu długich wieków nasi bracia Chińczycy. Oby i tu jak najprędzej ziściło się owe błogosławione „Adveniat Regnum Tuum“ — Przyjdź królestwo Twoje.

Jak trafnie zauważyła owa bonzyni: „My mamy zaufanie ludu, bo do niego należymy“ — Dlatego właśnie, by tem skuteczniej móc pracować nad zbawieniem tylu miljonów dusz pogańskich, potrzeba pozyskać zaufanie ludu chińskiego. W tym celu założyłem seminarjum dla powołań Krajowych, — jak Szan. Czytelnikom już wiadomo. Nie łatwą bowiem jest rzeczą dla znienawidzonego Europejczyka głosić naukę Chrystusa. Lecz gdy misjonarz Chińczyk stanie do pracy swych współziomków, wtedy lody uprzedzenia topnieją i nikną, jak śnieg na wiosnę, bo on jest wśród swoich.

Kilka miesięcy temu byłem zmuszony sprowadzić z Szanghaju naszych tamtejszych kandydatów na misjonarzy. Powodem tego, to owe zajścia wojenne na tle zatargów politycznych między Chinami i Japonją pod Szanghajem. Dlatego drżałem o życie naszych tamtejszych kandydatów. Dla tylu młodzieży o powołaniu misjonarskiem dawne zabudowania okazały się za ciasne i wobec tego przystąpiłem do budowy nowego, większego gmachu, jak zresztą już wspomniałem w mym ostatnim liście. Narazie stawiam czteropiętrowe skrzydło o 20 metrów długości i 14 szerokości. Przypuszczam, że na Boże Narodzenie budowa ta będzie ukończona. Ponadto dokupiłem w ostatnim czasie przyległy teren, mający służyć za podwórze rekreacyjne i ogród. Koszta tego terenu wraz z wydatkami za rozbudowę oblicza się na 15 000 doltrów amer. Jednak mój fundusz, jaki zebrałem w czasie mej podróży propagandowej

przed trzema latmi, nie starczy na pokrycie tych kosztów. Dlatego byłem zmuszony zaciągnąć pożyczkę w sumie 7 000 dol. amer. o wysokim procencie. Wobec tego, że skądinąd nie mogę się spodziewać żadnej pomocy, liczę jedynie na to, że Drodzy Rodacy pospieszą mi z pomocą w spłaceniu tego długu i w kształceniu naszych młodych, przyszłych misjonarzy tubylczych. Kto wie, co to znaczy utrzymywać i kształcić codziennie tylu młodzieńców, — ten zrozumie wielkość wydatków, związanych z dokonaniem tego dzieła.

Przy tej okazji chciałbym Szanownym Czytelnikom donieść, że zarządzając tu w Hongkong jedną z tutejszych gmin chrześcijańskich przy kościele św. Antoniego, — mam sposobność nadania dzieciom chińskim przy chrzcie imiona Świętych Pańskich. Ponadto uczęszczam codziennie do jednych z ochronek, gdzie zbiera się niemowlęta, porzucane przez pogańskich ich rodziców. Z tych maleńców, których tam codziennie chrzcę, umiera na dobę conajmniej pięciu. Tym sposobem otwieram im bramę niebios. Jeśliby więc ktoś z Szan. Czytelników pragnął nadać chińskim dzieciom przy chrzcie imion Świętych Polskich, z największą ochotą zastosowałbym się do tego życzenia. Skuteczny to bowiem środek rozpowszechnienia imion Świętych Polskich wśród Chińczyków.

Co do mej pracy duszpasterskiej chciałbym zauważyć, że narazie nie da się bliżej określić i ją wyczerpać. Na 100 000 mieszkańców, jakich dzielnica, w której jestem czynny, liczy, mam tylko narazie 250 chrześcijan. Reszta to poganie. Skutek tej pracy byłby owocniejszy, gdyby się miało kilku pomocników w osobie katechistów krajowych pod ręką. Niestety, brak środków materjalnych nie pozwala mi nawet na opłacenie jednego takiego katechisty. Dlatego nie zmęczę się nigdy ponownie udać się do Was, drodzy Rodacy i prosić o Waszą pomoc. Dopomóżcie mi w dokonaniu rozpoczętego dzieła! Dopomóżcie szlachetną Waszą ofiarą w kształceniu tylu młodzieży na misjonarzy. Przyczyńcie się czynną Waszą pomocą do nawracania tylu pogańskich dusz!

(—) **Ks. T. Wieczorek.**

Nasza Parafjalna Akcja Katolicka.

Zebranie miesięczne odbędzie się w poniedziałek 23 bm., o godz. 18-tej w Ognisku Parafjalnem. Uprasza się o przybycie wszystkich zarządów naszych organizacyj parafjalnych w komplecie.

Pamiętaj o bezrobotnych.

Wyciąć i włożyć do książeczki do nabożeństwa!!!

POLSKIE TE DEUM.

1. Ciebie, Boże, chwalimy, Ciebie uwielbiemy. Ciebie Pana nad Pany z serca wyznawamy, Ciebie Ojcze przedwieczny wielbi ziemia cała. Tobie pokłon dzięki, Tobie wieczna chwała, Tobie wieczna chwała.

2. Ciebie wszystkie Anioły Panem swym być znają, Tobie niebios Mocarstwa Boską cześć oddają. Cherubin, Serafiny chwałę czynią Tobie, niemilknącym odgłosem, wykrzykując sobie, wykrzykując sobie.

3. Święty Bóg Święty! Święty! W niebie królujący — Pan Zastępów wojskami duchów władający. Wspaniałości Twej chwały pełne całe niebo — Wszystek — świat nie ogarnie Ciebie, tak, jak trzeba. Tak jak trzeba.

Z Kółka Hafciarskiego.

Dnia 4 stycznia br. urządziło kółko hafciarskie przy III. Zakonie w którym kierowniczką jest siostra Tucholska, swój obchód gwiazdkowy.

Przy suto zastawionym stole zasiedil zaproszeni księża i goście, oraz członkowie kółka hafciarskiego. Uroczysto ścrozpoczęła się modlitwą przez ks. Borzycha. Ogólną radość zebranym sprawiło przybycie ks. Proboszcza którego przywitano oklaskami i deklamacją, po której wręczono wiązankę kwiatów. W odpowiedzi ks. Proboszcz dziękując wszystkim za te miłe przyjęcie, zachęcając do dalszej owocnej pracy dla większej chwały Boga i dobra Kościoła naszego. W miłym i wesołym nastroju zakończono tę uroczystość która pozostanie w pamięci wszystkich uczestników.

G. Siudówna.

Z życia S.M.P. „Gwiazda“

W dniu 1 stycznia br. odbył się tradycyjny obchód gwiazdkowy w sali Domu Katolickiego. Uroczystość zagaił prezes Domke, witając przedstawicieli duchowieństwa, bratnich stowarzyszeń i parafjalnych towarzystw. Po odśpiewaniu pieśni „Gdy się Chrystus rodzi“ i przemówieniu księdza patrona Müllera zaczęło się staropolskie łamanie się opłatkiem. Następnie odegrane zostały dwie jednoaktówki p. t. „Wstań“ i „Na matuli grobie“ odegrane przez druhów oddziału młodszego. Rzęsiste oklaski świadczyły o dobrze odegranych sztuczkach religijnych. Wielkim powodzeniem cieszyły się monologi wygłoszone przez druhów przynosząc podarki druhom. Mimo ciężkich warunków finansowych, zarząd swem staraniem obdarzył 23 druhów bezrobotnych skromnymi upominkami, za co zaskarbili sobie serca członków stowarzyszenia. Publiczność i druhowie rozeszli się w wesołym nastroju do swych mieszkań, unosząc z sobą wesołe wspomnienia z obchodu. Zarząd na tej drodze składa najserdeczniejsze podziękowanie wszystkim ofiarodawcom którzy przyczynili się do obdarzenia bezrobotnych członków.

Obchód gwiazdkowy Małego Chóru.

W drugie święto Bożego Narodzenia wypełniły druhny Małego Chóru wraz z swoimi rodzicami salę Domu Katolickiego po brzegi. Ksiądz Patron przemówił w serdecznych słowach do druhen a dzieląc się z niemi opłatkiem, życzył im, by Boża Dziecina obdarzyła ich zdrojem łask, by w czerstwem zdrowiu mogły jak najdłużej śpiewać Bożej Dziecinie na chwałę. Pozatem na program złożyły się deklamacje, kolendy nasze oraz krótkie a dobrze wykonane przedstawienia: „Zwiastowanie“ i „Boże Narodzenie“. Pod koniec zjawił się gwiazdor, który wiele z pośród druhen obdarował podarunkami. W miłym nastroju, pieśnią „Gdy się Chrystus rodzi“, zakończono obchód gwiazdkowy ku czci Bożej Dzieciny.

Obchód gwiazdkowy w Tow. Śpiewu „Moniuszko“

Wpatrując się w mysterjum żłóbka betlejemskiego, rozpalają się nasze serca płomieniem ofiarnym całkowitego poświęcenia się dla Chrystusa-Króla i naszego Boga, ukrytego pod niepozorną postacią dziecięcia. Pokorą i uniżeniem się naprawił Chrystus chwałą Boga i przywrócił szczęście i pokój ludziom dobrej woli. Legjony Aniołów, ogłaszając całemu światu pokój z Narodzenia Bożego, za konieczny warunek kładą — dobrą wolę u ludzi, bo od niej zawisła wszelka pomyślność i szczęście ludzkie. Dobra wola łamie wszelkie przeszkody na drodze naszego życia napotykane, wyrywa szkodliwe chwasty, usuwa ciemności z duszy i serca i wspólnemi siłami wszystkich wznosi choćby po cegiełce gmach lepszej przyszłości. Szczególnie w czasie uroczystych świąt Bożego Narodzenia, czy podczas obchodów gwiazdkowych należy pamiętać przedewszystkiem o dobrej woli względem naszych bliźnych i względem własnego naszego charakteru. Tę chwilę należy wykorzystać i przepoić jak najlepszemi na przyszłość intencjami.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Kalend. bractw i towarzystw

22. I. Niedziela.

Żyw. Róż. Ojców. Na sumie asystuje róża 21.

Żyw. Róż. Matek. Zebr. po nieszporach.

Kat. Tow. Robotników Polskich. Walne zebranie o godz. 16,30 w Domu Katolickim na Wilczaku.

23. I. Poniedziałek.

Stow. Pań Prac. w Handlu i Konfekcji. Walne zebranie o godz. 19 w Ognisku Parafjalnem.

25. I. Środa.

S. M. P. „Promyk". Zebranie urozmaicone oddz. star. o godz. 19.

26. I. Czwartek.

S. M. P. „Gwiazda". Zebranie plen. o godz. 19,30 w salce parafjalnej.

27. I. Piątek.

S. M. P. „Promyk". Zebranie zarządu oddz. star. o godz. 19.

29. I. Niedziela.

Żyw. Róż. Ojców. Na sumie asystuje róża 22.

Tow. Kobiet „Jutrzenka". Walne zebranie o godz. 16 w salce parafjalnej.

Ogłoszenia parafjalne.

22. I. Niedziela.

Nabożeństwo z kazaniem w Łochowie o godz. 10,30.

Na sumie **śpiewanie kolend** i odpowiedzi do Mszy św.

O godz. 14 **śpiew liturgiczny** w salce parafjalnej dla **Panien Różańcowych, Młodych Polek** i **Małego Chóru.**

O godz. 14,30 **ćwiczenie poprawnego śpiewu liturgicznego dla wszystkich w kościele. Zabrać ze sobą polskie „Te Deum".**

Podczas nieszporów śpiewamy: psalm 109 „Rzekł Pan do Pana mego", „Już słońce schodzi", „Wielbij, duszo moja, Pana" i „Panno Marjo" (na melodję **Witaj Królowo).**

Porządek wizytacji parafjalnej

od poniedziałku 23 do piątku 27 stycznia.

Początek o godz. 3 po poł.

Poniedziałek, 23. I.:
Wełniany Rynek 1—7.

Wtorek, 24. 1.:
Wełniany Rynek 11—12;
Poznańska 1, 9.

Środa, 25. I.:
Poznańska 2, 4, 6, 8, 11, 13, 15, 17, 19, 21.

Czwartek, 26. I.:
Poznańska 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22.

Piątek, 27. I.:
Poznańska 23—36.

Porządek nabożeństw.

22. 1. III. Niedziela po Trzech Królach.

Ewangelja u św. Mateusza 8, 1—13.

Godz. 7,00 Cicha Msza św. z kazaniem (śpiewanie godzinek).
Godz. 8,00 Cicha Msza św.
Godz. 9,00 Msza św. z kazaniem dla dzieci
Godz. 10,15 Suma z kazaniem (śpiewanie kolend).
Godz. 12,00 Cicha Msza św. z kazaniem.
Godz. 14,00 Chrzty i wywody.
Godz. 14,30 **Ćwiczenie poprawnego śpiewu liturgicznego dla wszystkich.**
Godz. 15,00 Nieszpory i wystawienie N. Sakramentu z różańcem.

W dni powszednie Msza św. o godz. 7,00, 7,45, 8,30 i 9,00.

Okazja dos powiedzi św. codziennie od godziny 7-ej rano, w dnie przedświąteczne od godz. 17—19 i o godz. 20.

24. 1. Wtorek.

Godz. 7,00 Wotywa do św. Antoniego.

26. 1. Czwartek.

Godz. 8,30 Msza św. z wystawieniem i procesją.

Okazja do spowiedzi św. rano i po południu od godz. 17—19.

Godz. 20—21 Godzina św.

28. 1. Sobota.

Godz. 8,30 Wotywa do Najśw. Marji Panny z litanją.

Okazja do spowiedzi św. od godz. 17—19 i od godz. 20.

29. 1. IV. Niedziela po Trzech Królach.

Nabożeństwo jak w zwykłe niedziele.

Sakr. chrztu św. otrzymali

Mrówczyńska Krystyna;
Żakowicz Stanisław, Staroszkolna 8;
Fürst Helena, Grunwaldzka 94;
Głowska Łucja, Stawowa 26;
Opiński Norbert, Śląska 24;
Ziółkowska Jadwiga, Grunwaldzka 39;
Butwy Ireniusz, Wąwozna 7;
Janaszek Zbigniew, Chwytowo 8;
Zachmielewska Zofja, Chwytowo 10;
Szyperski Eugenjusz, Poznańska 7;
Dyrda Helena, Bydgoszcz.

Umarli.

Słowiński Mieczysław, Szpital Diakonisek;
Brett Erich, Opławiec;
Kamieński Maksymiljan, Grunwaldzka 26;
Mrówczyński Marjan, Winc. Pole 1;
Ejankowski Stefan, Nakielska 4;
Kapłanowski Józef, Nakielska 139;
Gluba Teofil, Grunwaldzka 34;
Styrecka Marjanna, Król. Jadwigi 13;
Krawczak Helena, Chwytowo 7;
Moraczewska Ligja Anita, Nakielska 51;
Kaczmarek Michalina, Grunwaldzka 66;
Gulcz Zofja, Nakielska 3;
Hoffmann Marjanna, Grunwaldzka 30;
Weinert Helena, Podgórna 24;
Weinert Henryk, Podgórna 24;
Mróz Julja, Biało Błota;
Brzykcy Franciszek, Grunwaldzka 153;
Płazalski Stanisław, Śląska 12;
Borlik Zbigniew, Winc. Pola 9.

Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie!

Na wikarjat zebrano podczas uroczystości rodziennej u pp. Gorzyńskich 22,30 zł., za co składamy serdeczne „Bóg zapła".

Na wikarjat podczas wizytacji parafjlnej złożyli: Kadow Tomasz 1 zł; Nieruszewicz Jakób 1 zł; N. N. 1 zł; Radecka Marja 5 zł; Szymański Franciszek 1 zł; Luniecki Walenty 1 zł; Giczek Wojciech 2 zł; N. N. 5 zł; N. N. 1 zł; Tomaszewski Stanisław 2 zł; Alichniewicz Andrzej 2 zł; Dąbrowski Leon 2 zł; Sapeta Bronisław 5 zł; N. N. 2 zł; Łochiński Jan 3 zł; Matuszewski Walenty 2 zł; Lipiński Antoni 1 zł; Żakowicz Jan 1 zł; Kwiatkowski Piotr 2 zł; Zakrzewski Leon 2 zł; Popowski Paweł 1 zł; Szymczak Walenty 2 zł; Karowski 1 zł; Kaźmierczak Franciszek 1,50 zł; Łusiewicz Haksymiljan 0,50 zł; Janek Tomasz 1,50; Zajączkowski Franciszek 1 zł; Rogoziński Mieczysław 1 zł; Jabłoński Edmund 4 zł; Stranz Aleksander 1 zł; Błaszkowski Wiktor 2 zł; Malak Anna 1 zł; N. N. 3 zł; Jarocka 2 zł; Zająkała Leon 1 zł; Lewandowski Kazimierz 2 zł; Tesmer Bolesław 1 zł; Jatrowski Andrzej 4 zł; Zieliński Jan 1 zł; Powalisz Jan 1 zł; Woźniak Władysław 1 zł; Ciemny Wiktor 2 zł; Dulla Alojzy 1 zł; Maternowski Wojciech 1 zł; Burhardt Tadeusz 1 zł; Szymkiewicz Władysław 3 zł; Bernes Antoni 1 zł; Kujawa Bolesław 2 zł; Piekarski 2 zł; Krupiałka Kazimierz 2 zł; N. N. 1 zł; Lewandowski Franciszek 1 zł; Majka Stanisław 1 zł; Koszucki Wł. 1 zł; Dobrowolski Piotr 1 zł; Gołecka Wikt. 1 zł; Zarembski St. 3 zł; Szwankowski Fr. 1 zł; Branat Józef 1 zł; Maternowski R. 2 zł; Kubiński Fr. 2 zł; Nawrocki Jan 1 zł; Łasa Fr. 2 zł; Paterka Wł. 1 zł; Śliwiński Jan 3 zł; Sobecki B. 2,50 zł; Stefaniak Ed. 3 zł; Kozakowski M. 1,50 zł; Lanowski Al. 1 zł; Biskupski St. 1 zł; N. N. 1 zł; Puło St. 2 zł; N. N. 1 zł; N. N. 1 zł; Toppmayer 2 zł; Sikora Józef 1 zł; Chojnacki 2 zł; Bilski 2 zł; Tryszny 2 zł; Kukliński Józef 2 zł; Bednarz Fr. 2 zł; Wojewódzki Br. 3 zł; Wojewódzka Wł. 2 zł; Marjańska Joanna 1 zł; Bąkowski Paweł 3 zł; Kowalska Pel. 1 zł; Andrzejewski 1 zł; Wróblewski 2 zł; Kruczkowski 1 zł; Górny Ant. 5 zł; N. N. 2 zł; Fac R. 2 zł; N. N. 2 zł; Kawczyński J. 1 zł; Kiprowski Ant. 1,50 zł; Gumowski B. 1 zł; Dryl J. 2 zł; Pawlak 2 zł; Muszyński 4 zł; Strzelecki 1 zł; Jeleński 1 zł; Maras 5 zł; Rumel P. 5 zł; Jagodziński W. 1 zł; N. N. 3 zł; Koszański Jan 2 zł; Tomaszewski Wł. 2 zł; Michniewski J. 1 zł; Kowalski L. 1 zł; Kirszkowska 1 zł; Brankowska 2 zł; Tomczak J. 2 zł; Darowny J. 2 zł; Sobczak 2 zł.

4. Racz Swój lud zbawić, Panie, racz nam błogosławić — Racz nas, Twoje dziedzictwo, w wiecznej chwale stawić — Ty Sam nami zarządzaj podług woli Twojej — Spraw, niech Tobie służymy, tak, jako przystoi. Tak, jako przystoi.

5. Niech Ci wszyscy, o Boże, z serc błogosławimy, — Niechaj tu i w wieczności Imię Twe chwalimy. — Racz nas, Panie, od grzechu chronić dnia każdego — I nie racz nam odmawiać miłosierdzia Swego. Miłosierdzia Swego.

6. Zmiłujże się nad nami, zmiłuj dobry Panie, — Pokaż nam Twoją dobroć, Twoje zmiłowanie. — Tylko w Tobie samemu ufność pokładamy, — Nie zginiemy na wieki, bo w Tobie ufamy. Bo w Tobie ufamy.

Nakładem kancelarji kościoła św. Trójcy w Bydgoszczy — Tłoczono w Drukarni Pawłowskiego, Bydgoszcz, ul. Marsz. Focha 18. Tel. 352